

TOIMINTA ORJUUDEN POISTAMISEKSI

Kirj. H. A—o.

SAÄSTÄKÄÄ! Säästäkää! Tehkää ahkerasti työtä ja säästäkää. Oppikaa elämään mahdollisimman vaatimattomasti. Olkaa rehellisiä, kuuliaisista, alistuvaisia, nöyriä ja kaikkia vallitsevan luokan laati-
mia ja säätämiä asetuksia, lakeja ja määräyksiä tottelevaisia, uskollisia ja kunniallisia kansalaisia. Säilyttäkää jaloimpana pyrkimyksenänne yksilöllinen yritteliäisyys ja uskokaa aina, että "jokainen ihminen on oman onnensa seppä."

Näinhän vallassaolevaluokka, kapitalistit, valtiomiestensa, opettajien, pappien, kirjailijoiden, runoilijain, laulajain, sanomiston ja kaikenlaisten apurien, käskyläistensä ja välineidensä kautta on meille, työläisille, vuosisatoja opettanut ja yhä edelleenkin opettaa, tarkoituksella, että työläiset nurkumattomina alistuisivat riistettäväksi ja pysyisivät orjuudessa.

Aivan hiljakkoin saimme lukea eräästä chicagolaisesta päivälehdessä kirjoituksen, joka oli kirjoitettu juuri yllämainitussa kasvatustarkoituksessa työläisten luettavaksi. Kirjoituksessa nimittäin kerrottiin eräästä perheestä Massachusets'in valtiossa, jolla on kaksitoista lasta, siis neljätoista henkinen perhe kokonaisuudessaan ja joka elää onnellisena ja erikoisen hyvinvoinavana \$35.00 viikko tuloilla. Perheen äidin kerrotaan olevan kylän komeimman ja hyvinvoipaisimman näköisen naisen. Lasten, joista vanhimpain sanotaan jo suorittaneen korkeakoulun, kerrotaan saaneen palkinnot terveydestä, kauneudesta ja hyvästä käytöksestä koulussa. Tämän lisäksi sanotaan perheen äidin vakuuttaneen, että "huolimatta heidän perheensä suurilukuisuudesta ja pienistä sisääntuloista, he ovat vielä kykeneviä joka viikko panemaan rahaa jonkun summan pankkiinkin huonojen päivien varalle."

Harhaan Johtavia Työväen Pyrkimyksiä.

Kai ilman pitempiä selityksiä jokainen ajatteleva ja olosuhteita tunteva työläinen käsittää tuon yllä lausutun olevan juttua, tarua, jossa on hyvin vähän perää. Tuskinpa löytyne ollenkaan, niin lyhytnäköisesti ajattelevaa työläistä, joka sen aivan täydellisesti todeksi uskoisi. Kuitenkin, vaikka näin on asia, meidän täytyy sanoa, että löytyy vielä tänäpäivänä miljoonia työläisiä, jotka omaavat tuon kapitalistien kasvattaman yksilöyritteliäisyyteen perustuvan käsityskannan

yleensä sekä uskovat ja luottavat sellaiseen aivan täydellisesti. Meidän täytyy sanoa, että kaikki ne työläiset, jotka eivät kuulu järjestyneisiin työläisiin eivätkä luota järjestötoimintaa, luokkana toimimiseen etujensa puolesta, uskovat yksilöyritteliäisyyteen, s. o. siihen, että "jokainen on oman onnensa seppä". Nämä työläiset, jotka luottavat yksilöyritteliäisyyteen, ajattelevat ja uskovat, että he voivat tulla toimeen, päästä elämässä eteenpäin ja vieläpä kohota parempaan taloudelliseen asemaan yksilönä, kun vain tekevät ahkerasti työtä, säästävät ja ovat nöyriä sekä alistuvaisia työnantajilleen j. n. e. Nämä työläiset ovat luokkatiedottomia. He ovat itsensä sortajia, kapitalistisen orjajärjestelmän vahvimpia pystyissä pitäjiä ja valvutuneiden työläisten pahimpia vastustajia tietämättömyydessään. Kaikenlaiset kapitalistien kätyrit ja juoksupojat tekevät kaikkensa, että mahdollisimman suuri osa työläisistä pysyisi tämänlaisen käsityskannan omaavina, sillä silloin ei kapitalistien koskaan tarvitseisi peljätä, että työläiset ryhtyisivät kapinoimaan, ainakaan siinä määrin, että sillä olisi suurempaa vaikutusta, vaikka riisto kehittyisi entistä tehoisammaksi ja työläisten olosuhteet tulisivat entistäkin kurjemmiksi.

On myöskin osa, vieläpä varsin huomattavan suuri osa, työväenluokan jäsenistä, jotka luottavat osaksi joukkotoimintaan, tai paremmin sanoen ryhmätoimintaan, mutta ei luokkatoimintaan. Tähän osaan voidaan lukea työläiset, jotka kuuluvat ammattiunioniin, osuustoiminnan kannattajiin ja poliittisiin järjestöihin eli puolueisiin.

Nämä työläiset, monien katkerain kokemusten ja pettymysten kautta, ovat tulleet huomaamaan, että yksilöyritteliäisyys ei "vetele", että heidän on mahdotonta yksilöinä toimia etujensa ja oikeuksiensa puolesta voimakkaita työnantajiaan vastaan ja siksi he ovat olleet pakoitettut turvautumaan toisiinsa työläisinä, sekä myöskin tietämättöminä antautumaan kaikenlaisten "työväen ystävien" ja radikaalisten poliitikojen y. m. s. johdettaviksi ja "pelastettaviksi".

Työläiset kuuluvat ammattiunioniin tarkoituksella taistella niiden avulla itsellensä, s. o. vissin ryhmän tai ammattialan työläisille, parempia elämänmahdollisuuksia työnantajiltaan, kuten parempaa palkkaa, lyhempää työpäivää ja mahdollisimman siedettä-

Nykyisen yhteiskunnan ylhäisöläinen.

viä olosuhteita. Ammattiunionilla on ollut merkityksensä työläisten yhteiskunnallisten etujen ja oikeuksien turvaajina työläisten riistäjiä vastaan menneinä aikoina, tai silloin kun kapitalistiluokka muodostui vielä keskenään kilpailevista yksilöistä tai pienistä yhtiöistä. Tänäpäivänä kuitenkin kapitalistiluokka on hyvin järjestynyt ja keskinäinen kilpailu melkein täydellisesti loppunut, joten siis ammattiunionit, jotka järjestävät työläiset toimimaan ainoastaan ryhminä eikä luokkana, ovat menettäneet merkityksensä tehoisina työläisten taistelujärjestöinä.

Ammattijärjestöt eivät tunnusta luokkataistelun olemassaoloa, siitä huolimatta vaikkakin niiden toiminta, etenkin menneinä aikoina lakkotaisteluin y. m. s. toimintana työnantajaluokkaa vastaan, voidaan sellaiseksi määritellä. Niiden pyrkimyksenä ei kuitenkaan koskaan ole ollut riistännän kokonaan lopettaminen ja kapitalistisen orjuusjärjestelmän hävittäminen, vaan ainoastaan riistännän rajoittaminen ja nykyisen yhteiskunnan epäkohtien paikkaaminen.

Ammattijärjestöistä tänäpäivänä voidaan sanoa, että ne ovat enemmän vahingoksi kuin hyödyksi työväenluokalle kokonaisuudessaan. Niiden pyrkimykset tänäpäivänä on muodostuneet suorastaan työväenluokan luokkataistelutoiminnan vastustamiseksi. Ne pyrkivät pitämään työläiset hajanaisina, pieninä avuttomina ryhminä, jotka eivät kykene taistelemaan hyvin järjestynyttä kapitalistiluokkaa vastaan. Ne pyrkivät kaikella tavalla pitämään työläiset siinä luulossa, että työväenluokalla ja riistäjäluokalla on yhteisiä etuja. Vielä lisäksi, vanhoillisten ammattijärjestöjen pyrkimyksenä tänäpäivänä on nykyisen mädänneen kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän paikkaaminen ja pönkittäminen, mitä räikeimmässä muodossa. Tästä todisteena voitaisiin mainita lukemattomia esimerkkejä, kuten esim. pitkäaikaiset työsopimukset, (orjakontrahdit) työntehoisuuden takaamiset, kaikenlaiset avustuskassat, "työläisten omat pankkiliikkeet" y. m. s. Näiden kaikkien tarkoituksena on peitellä ja lievennellä tämän mädänneen järjestelmän räikeimpiä epäkohtia, uskottaa työläisille, että he voivat kohota jonkunlaista liikettä harjoittamalla ja säästämisellä parempaan taloudelliseen asemaan ilman, että tarvitseisi aina taistella ja vaatia. Näiden avulla koetetaan myös pitää työläiset siinä luulossa, että työnantajain kanssa voidaan tulla "juttuun" aivan sovinnollisesti, kunhan saadaan heidät ymmärtämään pyrkimyksemme ja kunhan heille osoitetaan, että "unionin miehet ovat parempia, rehellisempiä ja uskollisimpia työntekijöitä sekä hyviä kansalaisia."

Osuustoiminnan pyrkimyksistä voidaan sanoa samaa, mitä jo edellä on sanottu ammattijärjestöjen tämänpäiväisistä pyrkimyksistä, nim., että ne eivät ole luokkataistelutoimintaa, vaan pikemmin luokkataistelun vastaista toimintaa, mikäli työväenluokka on kysymyksessä. Osuustoiminnan pyrkimyksenä on nykyisen yhteiskunnan paikkaaminen ja sen räikeimpien epäkohtien tasoitteleminen, siten, että koetetaan yhdistää työläisiä ja kaikenlaisia "sorrettuja" harjoittamaan vissinlaista liikeyritystä y. m. s. kilpailemaan kapitalistien kanssa ja sen kautta uskotetaan työläisille, voitavan päästä vielä "riippumattomiksi ja kokonaan vapautuakin kapitalistisesta riistosta."

Tällaisella selitystavalla voidaan pettää ainoastaan sellaisia työläisiä, jotka eivät käsitä nykyisen yhteiskunnan rakennetta eikä luokkarajoja. Vain sellaiset työläiset, jotka eivät käsitä sitä, että työväenluokan orjuus ja riisto voidaan poistaa ainoastaan riistojärjestelmän hävittämisellä, eikä sillä, että joku ryhmä työläisiä tai sorrettuja ihmisiä

kohoa riistäjiksi, luottavat osuustoimintaan ja näin tehden nämät työläiset ovat jarruina todelliselle luokkataistelutoiminnalle työväenluokan hyväksi.

Sama on suhde poliittisiin puolueisiinkin nähden, huolimatta siitä minkä nimisiä ne ovatkin. N. k. "työväen puolueet," siitä huolimatta kuinka radikaalisia ne ovatkaan ja kuinka mahtavilla voimallauseilla ja fraaseilla ne esiintyvät, eivät ole työväenluokan luokkataistelujärjestöjä. Ne eivät tunnusta edes luokkarajojen olemassaoloa, ei ainakaan käytännöllisesti, sillä ne hyväksyvät kaikki "sorretut", kapitalistitkin, jäsenikseen ja kannattajikseen ja johtajikseen.

Työläisten, jotka vielä tänäpäivänä kuuluvat näihin "työväenpuolueisiin" ja uskovat lipeäkielisiin politikointsijoihin ja "ystäviin", tulisi tulla tietoiseksi siitä, että ristöjärjestelmä ei kukistu eikä työväenluokan orjuus poistu, sillä että saadaan ne "hyvät miehet" valtion ohjaksiin, sillä yhteiskuntaa ei hallita valtiollisesti, vaan taloudellisesti. N. k. "työväen poliittinen liike ei ole mitään muuta kuin häviämistilassa olevan keskiluokan liikettä ja sen edustajat ovat "postanneita" (sortuneita) keskiluokkalaisia, jotka ollessaan avuttomia taistelemaan yhä kiristyvää suurkapitalismin puristusta vastaan, turvautuvat työläisiin saadakseen heiltä apua taantumuksellisille, kehitysvastaisille, pyrkimyksilleen ja itselleen lihaviin leipäpaikkojen puolesta taistelulle. He eivät voi, eivätkä tahdokaan, riistöjärjestelmään hävittää. Tästähän työläisillä pitäisi olla selvänä esimerkkinä Venäjä, Saksa ja useat toiset maat, joissa nämä "ystävät" ovat jo onnistuneet valtion satulaan pääsemään.

Vain Luokkana Toimien Voidaan Orjuus Poistaa.

Sekä omien että tuhansien toisten työläis-toveriensa, koko työväenluokan, vuosituhansien ajalta saatujen katkerain kokemusten kautta, ovat valveutuneet, luokkatietoiset, työläiset tulleet huomaamaan, että työläiset eivät voi toimia omien etujensa puolesta minkäänlaisten välikäsien kautta eikä mitenkään muuten kuin itse luokkana järjestyen ja taistellen. Luokkatietoiset työläiset käsittävät luokkaeroavaisuudet selvinä ilmiöinä. He ymmärtävät, että mitään yhteistä ei voi olla työnantajien, pienen taikka suuren, ja työläisen, riistäjä- ja riistettävänluokan, välillä, joten taistelun täytyy jatkua siksi, kunnes riistöjärjestelmä on hävitetty. Luokkatietoiset työläiset käsittävät myöskin, että työväenluokan luokkataistelun täytyy ta-

Tulevan yhteiskunnan ylhäisöläisiä.

pantua, ainoastaan palkkatyöläisistä muodostuneen taloudellisen järjestön kautta. Nämät seikat käsittäen ovat luokkatietoiset ja vallankumoukselliset työläiset esim. tässä maassa muodostaneet itsellensä taistelujärjestön, nim. I. W. W. liiton, jonka järjestön periaatteet ja menettelytavat vastavat juuri ne vaatimukset, jotka tehoisa työläisten luokkataistelujärjestö tarvitsee, joiden avulla työväenluokka kykenee menestyksellisesti taistelemaan tämänpäiväisten vaatimustensa puolesta, sekä voi vapauttaa itsensä palkkaorjuudesta — hävittää kapitalistisen riistöjärjestelmän.

Jos olet palkkatyöläinen ja tunnet, että jotakin on "vinossa" nykyisessä yhteiskunnassa, että olosuhteet eivät ole sellaiset kuin sinä toivoisit niiden olevan; jos tunnet olevasi orjuutettu, elät puutteessa ja kurjuudessa, sekä haluat vapautua niistä, päästä pois elämän epävarmuudesta, niin on sinun velvollisuutesi yhtyä tähän todelliseen työväenluokan luokkataistelujärjestöön, I. W. W:n ja taistella siinä, sen avulla, kaikkien näiden toivomustesi toteuttamiseksi. Kun näin teet, niin voit olla varma, että et tule petetyksi. Hylkää jo tuo kapitalistien kasvattama käsite, että sinä yksilönä voit itseäsi auttaa, kunhan vain teet työtä ja säästät j. n. e. Miljoonat työläiset ovat siihen uskoneet ja kokeilleet sitä, mutta vain harvat ovat onnistuneet ja vielä harvemmat tulevat tästä edes onnistumaan. Älä luota enään "työväen ystävien" ja politikointsijain lupauksiin, sillä he eivät voi, eikä heidän tarkoituksaan ole auttaa työläisiä, vaan ainoastaan keinotella omaksi hyväkseen työläisten kustannuksella. Sensijaan luota siihen, mitä luokkatietoiset kokeneet työläistoverisi sanovat. Seuraa heitä ja ala ottamaan itse selvä tilanteestasi sekä siitä miten ja millä keinoilla asemasi olisi korjattavissa — orjuutesi poistettavissa.

